

REFLEKSJE	4
Maria Czerepaniak-Walczak <i>Edukacja wczesnoszkolna</i>	4
Magdalena Marczak-Pilipczuk <i>Lekcje Montessori</i>	9
Beata Birnbach <i>W poszukiwaniu sensu</i>	12
Maria Twardowska <i>Pedagogika zabawy</i>	14
Małgorzata Żółtowska <i>Zasady twórczego myślenia</i>	16
Agnieszka Czachorowska <i>Kinoterapia w praktyce szkolnej</i>	18
Anna Błahy <i>Kodut jobi kukujyku</i>	20
Eliza Piotrowska <i>Serce w kształcie kółka</i>	22
Irena Żejmo <i>Ona dzisiaj durchdrejuje, bo ją Freund ciepnął</i>	24
Joanna Zamkowska <i>Najmłodszy uczyć się oszczędzać</i>	26
Fundacja Wspierania Inicjatyw Ekologicznych <i>Dobrze o dobrze</i>	28
Zofia Kacalska-Krzywoniąza <i>Po drugiej stronie lustra...</i>	30
Ewa Pater <i>Inspirujące eksperymenty</i>	31
Paweł Kalinowski <i>Pozytywna motywacja</i>	34
Waldemar Cieślak <i>Ocalić od zapomnienia</i>	38
WARTO PRZECZYTAĆ	40
Małgorzata Miller <i>Czy chińskie matki są lepsze?</i>	40
FELIETON	42
Sławomir Osiński <i>Specjalnie czy integracyjnie?</i>	42
W ZCDN-ie	44
Sławomir Iwasiów <i>Aktywne wsparcie</i>	44

Różnorodność doświadczeń życiowych i potencjału rozwojowego dzieci rozpoczynających naukę szkolną każe z dużą uwagą traktować ten szczebel formalnej edukacji. Jego specyfika zawiera się w jego znaczeniu dla całej drogi edukacyjnej człowieka, co w sytuacji upowszechniania idei LLL (*Life Long Learning*) oznacza, że doświadczenia z tego etapu są podstawą uczenia się przez całe życie, jak również źródłem całego „planu życia”.

(*Edukacja wczesnoszkolna, s. 4*)

W metodzie Marii Montessori najważniejsze jest odpowiednio rozplanowane i zagospodarowane otoczenie, w którym dzieci mogą swobodnie pracować z wybranymi przez siebie materiałami. Montessori zauważyła bowiem, że dzieci od momentu narodzin do 6 roku życia są odkrywcami, budującymi swój intelekt poprzez badanie i przyswajanie tego, co znajduje się w ich zasięgu. Nic więc dziwnego, że lekcje prowadzone metodą Montessori znacznie różnią się od zwykłych zajęć w szkole czy przedszkolu.

(*Lekcje Montessori, s. 9*)

Uznanie suwerenności dziecka, poznanie potencjału ucznia czy uczennicy, wymaga świadomego poruszenia się w przestrzeni humanistycznej edukacji nakierowanej na dziecko. Przestrzeni, która może objąć wiele obszarów indywidualizacji, między innymi: przestrzeń społeczną, funkcjonalną, programową, metodyczną.

(*W poszukiwaniu sensu, s. 12*)

Główne cele pedagogiki zabawy to harmonijny i wszechstronny rozwój jednostki funkcjonującej w ramach określonej grupy, a także pomoc w odkrywaniu najwartościowszych jej cech. Zabawa służy nie tylko zaspokajaniu własnej przyjemności, ale również samodzielnemu poznawaniu i przekształcaniu rzeczywistości. Korzenie pedagogiki zabawy sięgają filozofii humanistycznej, której siłą przewodnią jest wiara w człowieka, jego dobroć i potencjalne możliwości.

(*Pedagogika zabawy, s. 14*)

W nowej podstawie programowej kreatywność została uznana za jedną z najważniejszych umiejętności, jakie należy kształtować. Czym jest myślenie kreatywne? To nic innego jak myślenie prowadzące do uzyskania oryginalnych i stosownych rozwiązań. Bardziej potoczna definicja kreatywności mówi, że jest to po prostu zdolność tworzenia czegoś nowego. Jak twierdził Saul Steinberg: „Życie osoby kreatywnej ukierunkowane jest przez nudę. Unikanie nudy jest jednym z najważniejszych naszych celów”. Nauczyciel, chcąc rozwijać ten typ uczenia się, aranżuje specjalne ćwiczenia wspierające rozwiązywanie problemów otwartych, stymuluje określone zdolności wchodzące w skład myślenia twórczego oraz podtrzymuje spontaniczną aktywność twórczą dziecka

(*Zasady twórczego myślenia, s. 16*)